

గ్రూప్ లోకి విరళం (5)

(లేక [అ] హింసాయుత ప్రేమ సిద్ధాంతము)

రావణాబ్రామిన్ గురించి “లవ్ మేకింగ్ మేడ్ డిక్లికల్డ్” అనే మోడల్ లవ్ లెటర్స్ నాలుగో నెంబరు వ్యాసంలో టెక్నికల్ మిస్టేకొచ్చి పడింది పానకంలో పుడకలాగ. ప్రేమ పాకాన పడుతున్నప్పుడు పానకంలో పుడకలు తప్పవు మరి, రావణాసురుడికి పది తలలూ ఇరవై చేతుల్ల....పదికి నేను డిస్కవుం టీచ్చేశాను. చూశారా తప్పలో ఎలా కాలేశానో....ఉండండి కాళ్ళు కడుక్కొస్తాను. అంచేత మీరంతా ఏకగ్రీవంగా రావణాసురుడి చేతుల విషయంలో నా అజ్ఞానాన్ని క్షమింపచేసిస్తే కదా! అస్సలిలాటి సబ్జెక్ట్ గురించి విపులంగా గ్యాస్ కొడుతూంటే శ్రీరామనవమికి బేవారుగా బెల్లం పానకం తాగుతున్నట్లుంటుంది, మీ ఇంట్లో గ్యాస్ స్టవు వుందా, లేదా? మా ఇంట్లోనూ లేదులెండి. ఎందుకడిగా నంటారా—సుందోదరి ప్రణయ వృత్తాంతంలో అంత ఫెంటాస్టిక్ గా (అంటే తీవ్రంగా ఊహించి అభూత కల్పన — బూతు కల్పన కాదు) చేయటం నబూతో అని మీరనుకుంటారు కదూ—వాట్సార్! మీ రింటింటి పజ్జాలు చదవలేదా. అందులో చిన్న “క్లూ” దొరికితే కొట్టేశాను, చేసిన పాపం చెబితే పోతుంది.

(5)

అసలు రాక్షసులు కామరూపులు కదా— వాళ్ళిష్ట మొచ్చిన రూపం ధరించి వాళ్ళిష్ట మొచ్చినట్లు విలాస క్రీడల మునిగి తేలగల్రు— పది తల కాయలూ పదివేతుల్తో రావణా బ్రామిన్ ని వూహించి, నువ్వు కంగారుపడి యితరుల్ని కంగారు పెట్టడం బావులేదే ఇడియట్ అని మావారు చాటుగా కూకలేశారు. అప్పుడు నేనన్నాను మీరు గ్యాస్ స్టవ్ కొనలేదు కనుక సొంత గ్యాస్ తో “ఇల్లాలి కలలవంట, ఇల్లాలి ముచ్చట్లతో వంట” వండే స్తున్నాను— డేక్ కేర్ అన్నాను. అప్పుడు మా వారన్నారు గదా ప్రతి స్త్రీ ఒక గ్యాస్ స్టవ్, ప్రతి పురుషుడూ ఒక మ్యాచ్ బాక్స్ అన్నారు. చాల్లెండ్ నోరుమూసుకోండి అన్నా. కమింగ్ టు ది అజెండా —

కార్యక్రమంలో మండోదరి ప్రణయ వృత్తాంతం గురించి చెప్పడము జరిగిపోయింది కనుక అక్కడనుంచి సరాసరి “శూర్పణక విరహం” దగ్గరకొస్తే సరి, శూర్పణకని చుప్పనాతి అని మనం అంటున్నామా? షీయాజ్ క్షీలవ్ సొసైటీ మెంబరుగా మీకు కనపడలేదూ రామా ఈజ్ ఏ చాద స్తప్పురుషుడు— శూర్పణకలాటి సొసైటీ లేడీలంటే అతనికి ఒళ్ళు మంట. సాక్షిత్తూ దశకంతుని సిస్టరయిన శూర్పణక “అగ్గీగాళ్” అంటే మీరెలా నమ్మారు? అంత గొప్పవాడి చెల్లెల్ని అవమానించటం రైటా - రాంగా? రాంగే-రాంగున్నర— వనిత తనంతతా వలచి వచ్చిన శుల్కన కాదెయిరికిన్ అన్నారు కప్పు - శూర్పణక రాముడితో లవ్వాడబోయింది. లక్ష్మణుడు ముక్కు చెవులూ కోసి పంపించాడు. వాంతో శూర్పణక తన చుప్పనాతితనం బైట పెట్టుకుంది. రావణుడికి చెప్పి రెచ్చకొట్టి సీతను ఎత్తుకురమ్మంది. ఇలా చేయకుండా శూర్పణక శ్రీరామునికి మైడియ్యర్ రామా— అని లవ్ లెటర్స్ ఉత్తరం మీ దుత్తరం, ఉత్తరం మీ దుత్తరం బనాయించి వుంటే ముక్కు చెవులూ తెగకపోను. కరస్పాండెన్స్ ఎక్కడో అక్కడ క్లౌజవును, రామరావణ యుద్ధమనేది అసల్ జరిగేది కాదు. శూర్పణక “స్వేచ్ఛా ప్రణయాన్ని రాము డంగీకరించక త్రోసి పుచ్చడం వలన కొంపలంటుకుపోయాయి. లక్ష్మణుడు శూర్పణకను సంతోషపెట్టి

వుంటే ఆ అమాయకురాలు అంకకు వెళ్లిపోయి ఇంత ఫోర్స్ తోనూ దళ కంతుడికి రామలక్ష్మణ్ణోకి స్నేహం కలిపేసును. తెలుగు సినిమాల్లో సిస్టర్ సెంటిమెంటులాగ. రావణాసురుడి సిస్టర్ సెంటిమెంట్ సీతాపహరణానికి దారితీసింది. అయినా శిరవధనుర్బంగమప్పుడు కూడా ఒక డోస్ తిన్నాడు కదా—తిన్నది మర్చిపోయాడు. శూర్పణఖ లవ్ లెటర్ రాసినా, లక్ష్మణుడు ఆవిడను మర్యాదచేసి పంపినా డామిట్—కథ అడ్డం తిరిగేది. శూర్ప

ణఖ ముక్కా చెవులూ కోయటం సీతారామ లక్ష్మణులు ప్రదర్శించిన బ్యాడ్ పేస్ట్ కు నిదర్శనం. శూర్పణఖే రచయిత్రి అయితే ఆవిడ రామాయణం మరోలా రాస్తుంది. రావణుడు కూడా సిస్టర్ ని అలా దేశంమీదకు వదిలేయకుండా వెళ్లిచేసి కావరానికి పంపించి వుంటే లేనిపోని “ఆడ తగూ” వచ్చివుండేది కాదు. సింపుళ్ ఢింగ్స్ సింపుళ్ గా చేయక పోవటం వలన అన్నీ యమ కాంప్లికేటయి గందరగోళ మైపోతాయని మనం తెలుసుకోవాలి రామాయణం చదివి.

మన పురాణ కాలంలోనూ ప్రబంధాలలోనూ అక్కడా అక్కడా ఉమాపతి మాత్రలలాగ లవ్ లెటర్స్ కనబడ్డాయి వెదికితే — అప్పుడు అన్నీ చిలకరాయబారమనీ, హంస రాయబారమనీ పక్షుల్ని ప్రేమా భామా కలాపాలకు చక్కగా శాస్త్రోక్తంగా వినియోగించుకున్నారు. రుక్మిణీదేవి మరీ చాదస్తపు బ్రాహ్మణ్ణి పంపించింది శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ దగ్గరకు— ఆలా పంపించి “ఏమా భూసురుడేగెనో నడుమ మార్గశ్రాంతుడై డస్సెనో....” అని చెడ్డ కంగారు పడిపోయింది. రామబాణాల్లాటి ప్రేమ లేఖలు వ్రాయటం నవ్యులకే చెల్లింది. శృంగారం మోతాదు మించినపుడు, విరహం ప్రకౌపించినపుడు “లవ్ లెటర్స్” ఆ తాపాన్ని అటు దిటూ ఇటు దటూ సర్దుబాటు చేసేందుకు బహు ఉపయోగంగా వుంటాయి.

వెనకటికి కొందరు కుర్రాళ్ళు పోస్ట్ మేన్ ఆట ఆడుకుంటూ వాళ్ళ అమ్మా నాన్నా రాసుకున్న లవ్ లెటర్స్ ను పట్టికెళ్లి యింటింటికి పంపారట మీకు ఉత్తరం వచ్చిందంటూ — అలాటి అఘాయిత్యాలు జరక్కుండా ప్రేమలేఖల్ని పాలడబ్బాలో పెట్టి సీలువేయించి కాశీగంగలాగ పడకగదిలో మంచంక్రింద బ్రంకు పెట్టెలో పెట్టి తాళంవేయాలి.

చాలామంది ఆడవాళ్ళు ప్రేమలేఖల్ని పోయ్యిలో పడేస్తూంటారు. చదువుకున్న తరవాత వాటిని దాచుకుందుకు బొద్దోనో జాకెట్లోనో తప్ప యితరత్రా తమదని చెప్పుకునే సెక్యూరిటీ లేనందు వలన, చాలా ఉత్తరాలకు నీళ్ళపొయ్యో, కాఫీ కుంపటో గతి అవుతున్నది. కాలేజీ అమ్మాయిలు యిప్పుడిప్పుడు నోటు పుస్తకాలలోనూ బెక్స్ లో బుక్స్ లోనూ దాస్తున్నారనుకొండి. ప్రణయం పాకానపడి పెళ్ళయితే సరేసరి. లేకపోతే వీపు బద్దలవుతుంది - కారల్ మార్కు కూడా ప్రేమ గీతాలు, ప్రేమలేఖల వ్రాశాడు. మరి మన గాంధీగారు కస్తూరి బాకు ఉత్తరాలు రాసేవారో లేదో తెలిస్తే తెలియదు. ప్రేమలో కించిత్తు హింస వుంది.

ఆ హింస లేకపోతే వారికి ఆనందం ఏక్కడిది ? కాని దాన్ని

పాపం అని అంటే మాత్రం కోపం వస్తుంది. పాపం లోంచేకదా పాపలు...
 సృష్ట్యాదినుంచీ ఈ లోకం ఈ పాపం చేస్తునే వుంది. పుత్రపౌత్రాభివృద్ధి
 రస్తు- దీ రస్తును గళిభవ అంటే ఏవిటి? అవన్నీ చేయకుండా వుండటం
 పుణ్యవై తే ఈ లోకంలో యింతనుంది కల కల లాడుతూ వుండకనే
 పోదురు. అంచాత లవ్ లెటర్స్ వ్రాయటం పుణ్యకార్యమని, పాపకార్యం
 ఎంతమాత్రం కాదనీ, కాని అది ఎవరికి వ్రాస్తున్నామో అన్న సంగతి
 మాత్రం కొంచెం దృష్టిలో పెట్టుకోవలసిన అవసరం వుందని నొక్కి
 వక్కాణిస్తున్నాను. లవ్ లెటర్ రైజింగ్ మేడీ రీ చీయకపోయినట్లయితే
 లవ్ మేకింగ్ మేడ్ డిఫికల్ట్ అవుతుంది. అబ్బ! ఏవిటండీ నైతిమీద
 కొడతారు అంటచేత్తో... డోంట్ బి సిల్లీ!

